

De heer Dominiek Lootens-Stael.- Collegelid De Lille zegt dat we naar de studies moeten kijken. Ik verwijs naar de Pisa-studies waarin duidelijk staat dat de onderwijskwaliteit daalt bij een bepaald percentage anderstalige kinderen.

De heer Bruno De Lille, collegelid.- De heer Dominiek Lootens-Stael zegt letterlijk: “In onze scholen is het overgrote deel van de leerlingen niet-Nederlandstalig. Dit is nefast voor de kwaliteit van het onderwijs.”

De heer Dominiek Lootens-Stael.- Zo staat het te lezen in de Pisa-studies. Collegelid De Lille beweert toch altijd dat we ons moeten baseren op de beschikbare studies?

De heer Bruno De Lille, collegelid.- De heer Dominiek Lootens-Stael verwacht oorzaak en gevolg. Het is niet omdat het grootste deel van de leerlingen niet-Nederlandstalig is dat de kwaliteit van het onderwijs zou dalen. De gehanteerde methodes om de niet-Nederlandstaligen op te leiden zijn niet adequaat. Dat is het probleem. Men stuurt echter kinderen naar school om zaken aan te leren. Op dat ogenblik ligt de bal in het kamp van de school. Het is aan de school om de methodes aan te passen en ervoor te zorgen dat de kwaliteit maximaal is. Het omgekeerde is nefast: men mag zich niet tevreden stellen met een kwaliteitsdaling. Dit kan onmogelijk de bedoeling zijn.

- *De incidenten zijn gesloten.*

Voorzitter: De heer Paul De Ridder

INTERPELLATIE (R.v.O., art. 62)
VAN DE HEER JEF VAN DAMME TOT DE HEER GUY VANHENGEL,
COLLEGEVOORZITTER BEVOEGD VOOR ONDERWIJS, VORMING EN
BEGROTING EN DE HEER BRUNO DE LILLE, COLLEGELID BEVOEGD VOOR
CULTUUR, JEUGD, SPORT EN AMBTENARENZAKEN,
betreffende alternatieven voor het tekort aan zwembaden
in het noordwesten van Brussel

De heer Jef Van Damme.- Ik ga ervan uit dat iedereen in deze Raad kan zwemmen.

De heer Paul De Ridder, voorzitter.- Ik niet.

Mevrouw Elke Van den Brandt.- Wat een foute veronderstelling dus! (*Glimlachjes*)

De heer Jef Van Damme.- Vijftig jaar geleden was dat anders. Veel van onze ouders of grootouders konden niet zwemmen of hebben het pas op latere leeftijd geleerd. Gelukkig is dat vandaag niet meer het geval. Voor kinderen is zwemmen een evidentie geworden. Bovendien maakt zwemmen deel uit van de eindtermen. In de lagere school leren vrijwel alle kinderen zwemmen door spelenderwijs wekelijks of tweewekelijks te gaan zwemmen.

We staan daar eigenlijk niet meer bij stil, maar vandaag moeten we vrezen dat kinderen in de ontwikkelde stad die Brussel is, misschien niet meer zullen kunnen leren zwemmen, of althans toch niet op jonge leeftijd. Er is immers een enorm infrastructuurprobleem voor de Brusselse zwembaden.

Eigenlijk hebben we dat zien aankomen. Tien jaar geleden stond Brussel er met zowat 18 zwembaden op een klein miljoen inwoners vrij goed voor. De zwemwatercapaciteit was al bij al redelijk te noemen. Toen zag men echter al dat de zwembaden verouderden en dat er in de volgende jaren heel wat zou moeten worden geïnvesteerd. Vandaag doen we die investeringen, maar toen wist men al dat er een probleem zou zijn qua capaciteit, als al die zwembaden omstreeks dezelfde periode zouden worden gerenoveerd. Dat probleem stelt zich nu inderdaad.

In 2005 heeft de Brusselse Hoofdstedelijke Regering een zwembadplan opgesteld, precies om te vermijden dat op een bepaald ogenblik niet alle Brusselse kinderen zouden kunnen gaan zwemmen. Waar is het fout gelopen? Dat is de grote vraag. Met het zwembadplan wou men vermijden dat niet elke gemeente over de renovatie moest beslissen, maar dat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de Gemeenschapscommissies, die eveneens bevoegd zijn, steun zouden verlenen bij de renovatie en de vernieuwing van de zwembaden, zowel financieel als organisatorisch.

Het doel was de werken te coördineren, ook qua timing. De regierol van die coördinatie kwam toe aan het Brussels Hoofdstedelijk Gewest in samenwerking met de Gemeenschapscommissies, waar een collegelid bevoegd is voor de sportinfrastructuur. Jammer genoeg, zou ik zeggen, want eigenlijk zou die bevoegdheid moeten ressorteren onder het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Gelukkig staat dat in het Vlinderakkoord voor de nieuwe staatshervorming, dat sp.a mee heeft onderhandeld en waarin sp.a sterk heeft aangedrongen dat de sportinfrastructuur onder de bevoegdheid van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zou vallen. Dat was echter niet het geval in 2005 en dat is voorlopig nog altijd niet het geval. Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zou samen met de Cocof en de VGC de coördinatie op zich nemen van de renovatie van de zwembadinfrastructuur.

In 2009 was de financiering uiteindelijk rond en kon de coördinatie van start gaan. Vier jaar later blijkt dat een absolute catastrofe te zijn. Vooral in het noordwesten van Brussel is de situatie zeer schrijnend. Nu deze zomer hoogstwaarschijnlijk ook het zwembad in Sint-Jans-Molenbeek de deuren zal sluiten, is het bijna onmogelijk om in het noordwesten van Brussel nog ergens in de buurt te gaan zwemmen. Zelfs buiten die zone wordt het moeilijk, zoals het voorbeeld van Dilbeek illustreert, waar het overtal aan Brusselse kinderen in het plaatselijke zwembad een fatsoenlijke sportbeoefening en ontspanning bemoeilijkt.

Het zwembadplan is niet uitgevoerd en heeft bijgevolg gefaald. Mijn vraag is aan de leden van zowel de Brusselse Gewestregering als van het VGC-College: hoe komt het dat dit plan heeft gefaald, dat de collegeleden hun taak blijkbaar niet correct ter harte hebben genomen en dat wij de komende jaren worden opgezadeld met een gigantisch probleem?

Het openluchtzwembad was een concreet plan om extra zweminfrastructuur te creëren. Het was een plan met een financiering en met een terrein dat daartoe reeds was aangekocht, iets waar de collegevoorzitter mee voor gezorgd heeft. Maar wat heeft de huidige Brussels Hoofdstedelijke Regering gedaan? Een van haar eerste beslissingen was om het plan af te voeren, zodat er meteen geen sprake meer was van extra zwemcapaciteit in Brussel. Jammer. Bovendien heeft men duidelijk gefaald bij de coördinatie van de werken aan de zwembaden, die niet op elkaar bleken afgestemd. Men zal natuurlijk zeggen dat dergelijke werken worden gecoördineerd door de gemeenten en dat geen rechtstreekse invloed kan worden uitgeoefend. De essentie is echter dat er een zwembadplan was, dat een regierol was afgesproken voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de Gemeenschapscommissies en dat we desondanks wor-

den geconfronteerd met een gigantisch probleem. Ik denk dat dit deels komt omdat de collegleden hun verantwoordelijkheden niet hebben opgenomen.

Ik heb nog een heel specifieke vraag over het onderwijs. Wij kunnen het ons niet veroorloven dat in een ontwikkelde stad als Brussel bepaalde kinderen gedurende 3 jaar niet zullen kunnen gaan zwemmen. Dat is onaanvaardbaar. Vandaag ziet het er echter naar uit dat we in die situatie terechtkomen. Veel scholen trachten oplossingen te vinden, maar slagen daar niet in omdat er momenteel bijna geen enkel zwembad is - noch in Brussel, noch in de Rand - dat extra zwemuren kan aanbieden.

Vandaar mijn vraag: wat zal het College concreet ondernemen om te vermijden dat we een nieuwe generatie kinderen krijgen die niet hebben leren zwemmen in de lagere school, maar dat in de middelbare school of zelfs nadien zullen moeten leren? In het slechtste geval zullen sommigen daar zelfs nooit toe komen, getuige de opmerking van collega Paul De Ridder. Ik hoop echt dat het College een oplossing zal vinden. Ik stel voor dat een aantal gemeenten hun timing voor renovatiewerken zodanig wijzigen om een aantal kinderen dat zwemplezier toch te gunnen. Ik denk bijvoorbeeld aan de VUB en Sint-Jans-Molenbeek.

De heer René Coppens.- De essentie van het probleem is duidelijk: Brussel kampt met een tekort aan zwembaden. Collega Annemie Maes heeft hierover trouwens gisteren nog terecht een interpellatie ingediend in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. We weten allemaal wat het probleem is: de zwembaden zijn voor de gemeenten een enorm zware post op hun begroting. Niet zozeer wat de bouw betreft, want de meeste gemeenten werden hiervoor financieel gesteund door Beliris of door het Brussels Hoofdstedelijk Gewest via de Cocof. In Ganshoren moet de gemeente bijvoorbeeld maar 2% bijdragen voor een grondige renovatie. De zware kosten zitten in het beheer en onderhoud achteraf. Collega Annemie Maes heeft hier terecht op gewezen, evenals collega Jef Van Damme daarnet. De reeks zwembaden die in de jaren '60 en '70 werden gebouwd, in een tijdsgeest waar leren zwemmen op school opgang maakte - hoewel ik zelf nog heel amateuristisch heb leren zwemmen in het domein van Hofstade - zijn nu ook bijna gelijktijdig aan renovatie toe, wat logisch is. De gemeenten maken dan hun rekening. Zo bleek dat in Ganshoren slechts 11 à 12% van de bezoekers afkomstig was uit Ganshoren, wat weinig is. De anderen kwamen voornamelijk uit de naburige gemeenten, bv. Jette. We hebben toch beslist om het project door te zetten. Daarom streven we naar een intergemeentelijke constructie voor het beheer en onderhoud. Dat zit wel goed, maar is niet in een handomdraai geregeld.

De kritiek van collega's Fouad Ahidar en Jef Van Damme deed me wat denken aan Georges Leekens, die bij zijn vertrek bij de Rode Duivels zei dat hij 90% van het werk had gedaan en enkel de *final touch* overliet aan zijn opvolger. Noch het openluchtwembad, dat weliswaar een leuk idee is, maar niet echt essentieel in dit debat, noch het zwembadplan, waren al een feit. Met een plan heb je immers nog niets. Ik wil mijn collega van sp.a ook niet het etiket "De Leekens van de VGC" opplakken, ook al ken ik hem als een goede voetballer. We moeten allemaal vermijden om op goedkope wijze de zwarte piet door te schuiven.

Ik wou wel nog iets toevoegen aan het debat. Het Vlinderakkoord stelt dat "Voor de financiering en subsidiëring van de gemeentelijke sportinfrastructuur, het Gewest de mogelijkheid krijgt om op dezelfde manier als de gemeenschappen op te treden."

Open Vld heeft al meermaals haar standpunt over het gemeenschapsbeleid door het Brussels Hoofdstedelijk Gewest of de GGC te kennen gegeven. Voor Open Vld kan, afhankelijk van

de materies, ook het Brussels Hoofdstedelijk Gewest of de GGC optreden. Wij zijn daar pragmatisch in. We zijn zeker geen voorstander om alle gemeenschapsbevoegdheden zonder meer over te dragen aan het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, want we hebben ook negatieve ervaringen, bijvoorbeeld over het gebruik van het Nederlands in de ziekenhuizen. Ik kan me ook niet voorstellen dat het onderwijs zou worden georganiseerd door het Brussels Hoofdstedelijk Gewest of dat het huidige kiessysteem bij gewestelijke verkiezingen zou worden afgeschaft.

Anderzijds heeft Open Vld al vele jaren duidelijk gemaakt dat bijvoorbeeld Toerisme, Inburgering of Sport best door de GGC of het Brussels Hoofdstedelijk Gewest kunnen worden behartigd. In het bijzonder Sport, omdat het de sociale cohesie versterkt in de stad over de taalgrenzen heen. We hebben ons daarom destijds ook sterk verzet tegen de ideeën van de ministers Bert Anciaux en Pascal Smet en van minister Antoine aan Franstalige zijde over de splitsing van de sportbonden. Men kan daar voor of tegen zijn, maar wij hebben nog altijd slechte herinneringen aan de splitsing van de basketbalbond. De heer Jean-Luc Vanraes, die vroeger speler in de eerste klasse was, weet dat dit niet evident is geweest.

Daarom vraag ik aan de collegeleden en aan de collega's van Groen, CD&V en sp.a hoe we dat ene zinnetje in het Vlinderakkoord gaan invullen. Beperkt de bevoegdheid zich tot bouwen met geld van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest of is dit een opening om vanuit het Brussels Hoofdstedelijk Gewest ook het beheer en onderhoud van de sportinfrastructuur te sturen, met andere woorden een aanzet tot een gewestelijk sportbeleid? Als we dat doen, gebeurt dit natuurlijk het beste via een samenwerkingsakkoord met beide Gemeenschapscommissies. Persoonlijk vind ik dat zeker inzake sport de sociale cohesie in de stad er zou op vooruitgaan en meteen is dan ook het probleem opgelost van de zwembadinfrastructuur. Hierbij alvast een suggestie voor de onderhandelaars in de werkgroep Moureaux en de collegeleden die ook lid zijn van de Gewestregering en die tot taak hebben het Vlinderakkoord om te zetten.

Ik heb nog een bijkomende vraag of suggestie. Een weliswaar klein aantal scholen heeft eigen zwembaden. In welke mate mogen andere scholen daarvan gebruik maken? Gebeurt dat al? Als dat nog niet het geval is, dan vind ik dat - in een periode dat de Vlaamse Gemeenschap en de VGC netoverschrijdend werken en extra investeren in schoolinfrastructuur - een te overwegen denkspoor om het tekort aan zwembadcapaciteit voor de scholen enigszins op te vangen, voor zover dat dit nog niet gebeurt.

Mevrouw Greet Van Linter.- We weten allemaal dat zwembaden een positieve impact op de gezondheid hebben. Het is belangrijk dat er voldoende zwembaden zijn. Vele mensen maken zich zorgen over het grote aantal zwembaden dat in Brussel, al dan niet voorlopig, de deuren sluit. Het zwembad in Sint-Jans-Molenbeek zal waarschijnlijk in juli 2013 sluiten, Laken is nog dicht tot 2014, Ukkel en Sint-Joost-ten-Node zijn ook gesloten voor renovatie. Ganshoren zou na jaren sluiting in het najaar de deuren weer openen. Dat betekent dat momenteel 5 van de 18 zwembaden dicht zijn. Ook het zwembad van de VUB-campus in Etterbeek gaat wellicht in 2014 dicht voor renovatiewerken.

De Brusselse Hoofdstedelijke Regering maakt op dit moment 5,1 miljoen euro vrij voor gemeentelijke sportinfrastructuur, meer bepaald om zwembaden te vernieuwen. Ik sluit me dan ook aan bij de vragen die de interpellant hier stelt. Welke scholen en zwemclubs zullen hier van hinder ondervinden? Hoe lang zal de hinder duren?

De discussie hierover is in de pers uitgebreid gevoerd. Groen klaagt de gang van zaken aan en pleit voor een zwembadenplan. S.pa vindt dat Groen als lid van de Gewestregering zelf verantwoordelijkheid draagt. Bovendien levert Groen het collegelid bevoegd voor Sport. Voorts heeft s.pa een punt als het stelt dat er al sinds 2005 een zwembadenplan is en de Brusselse Hoofdstedelijke Regering er niet in slaagt dit plan uit te voeren. Een degelijke coördinatie zou de hinder zo veel mogelijk hebben gespreid. Dat is jammer genoeg niet gebeurd. Nu is er een problematische situatie ontstaan, niet alleen voor de burger, maar ook voor de scholen die nu zwemlessen moeten schrappen.

In de zesde staats hervorming is voorzien dat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest in de toekomst sportinfrastructuur zou financieren. Al in 2011 maakte minister-president Charles Picqué daar naar aanleiding van een interpellatie allusie op. Is die rol intussen al concreter vastgelegd? Graag kreeg ik hierover wat meer duidelijkheid.

Mevrouw Annemie Maes.- Vijf minuten is erg kort om dit complexe probleem aan te kaarten. Ik beperk me tot de invalshoek die de VGC aanbelangt. Ik heb eens opgezocht hoeveel spreekwoorden water tot onderwerp hebben en dat zijn er ontzettend veel: ‘in woelig water zwemmen’, ‘iets staat als een paal boven water’ tot ‘het water staat tot aan de lippen’ en zo meer.

Ik heb me al enige tijd in dit dossier verdiept en doe dat ook uit eigenbelang. Zelf ben ik niet sportief, maar ik zwem graag. Met ‘een gezonde geest in een gezond lichaam’ voor ogen, kwam ik tot de vaststelling dat het als individu niet eenvoudig is om te gaan zwemmen. Vaak is er geen zwembad in de buurt of zijn de openingsuren niet gunstig en zo meer. Voorts werd ik ook aangesproken door tal van mensen. Zo stellen ouders vast dat hun kinderen niet langer leren zwemmen op school en als ze dan op zoek gaan naar een zwemclub merken ze dat die vol is en moeten ze vaak heksentoeeren uithalen om hun kind te leren zwemmen.

Ook scholen spreken me aan en zeggen dat het een heel kostelijke zaak is om met de klas bijvoorbeeld vanuit Koekelberg naar Dilbeek te gaan zwemmen. Ook jongeren en scoutsverenigingen spraken me aan. Als de leiding bijvoorbeeld met kleinere kinderen wil gaan zwemmen, blijkt dat heel wat van hen niet kunnen zwemmen. Dat is ook voor de scoutsleiding een grote verantwoordelijkheid. Het is een heel complex gegeven.

Uit heel wat studies blijkt dat er een tekort aan zwembaden is. Officieel zijn er 18 openbare zwembaden in het Brussels hoofdstedelijk gewest en er zijn ook een paar privézwembaden. In 2010 heeft Price Waterhouse Coopers een goede studie over openbare zwembaden verricht. Niet alleen is een tekort vastgesteld, ook het aanbod is onderzocht onder meer op vlak van openingsuren en toegangsprijzen. Brussel zou bovendien de Bloso-norm niet halen. Ook de bevolkingsaangroei stelt problemen in het vooruitzicht.

Daarbij komt nog dat een aantal zwembaden sluit. Dat is hier al aangehaald. Heel wat zwembaden zijn immers aan renovatie toe. De eigenaars, in casu vaak gemeenten, zijn niet kapitaalkrchtig genoeg om de kosten voor renovatie te dragen. Het gaat vaak over ettelijke miljoenen euro. Voor extra middelen komt men dan bij de federale overheid terecht, maar Beliris is een logge machine.

De eindtermen voor de twaalfjarigen komen zelfs in het slop want blijkbaar zou een derde van de kinderen niet kunnen zwemmen. Klopt dat? Bestaat daar cijfermateriaal over, mijnheer

Vanhengel? De cijfers variëren allicht van school to school, maar sommige scholen kunnen slechts 3 maal per jaar met hun kinderen gaan zwemmen. Over hoeveel scholen gaat het hier?

Ik heb ook een vraag voor collegelid Bruno De Lille. Er bestaat namelijk geen echt zwembadplan. Het fietsplan is een goed voorbeeld van een plan met een analyse, concrete doelstellingen en acties. Voor zwembaden bestaat niets vergelijkbaars. Er is wel een Investeringsplan betreffende zwembaden dat van 2005-2006 dateert, maar het totaalaspect wordt daar niet in behandeld. Heeft het collegelid enig idee of een zwembadenplan naar analogie met het fietsplan kan worden ontwikkeld? De VGC kan daar misschien geen leidende rol in spelen omdat het slechts een kleine partner is maar het Brussels Hoofdstedelijk Gewest kan daar een grotere rol in spelen. Ik heb daar dan ook een interpellatie over ingediend bij staatssecretaris Rachid Madrane. (*Opmerkingen van mevrouw Roex*)

Mevrouw Roex, u moet me de les niet lezen. Op dit moment financiert het Brussels Hoofdstedelijk Gewest via de Cocof de renovatie van zwembaden met geld van Beliris. Welke inspanningen hebben de Vlaamse en de Franse Gemeenschap op dat vlak al geleverd?

Ik sluit me ook aan bij de vraag van de heer René Coppens betreffende de uitwerking van het zinnetje dat in het Vlinderakkoord van premier Elio Di Rupo staat: "Voor de financiering en de subsidiëring van de gemeentelijke sportinfrastructuur krijgt het Brussels Hoofdstedelijk Gewest de mogelijkheid om op dezelfde manier als de gemeenschappen op te treden." Kunt u hier iets meer over zeggen?

Het is als overheid onze plicht om alle mogelijke denksporen zonder enig taboe te onderzoeken. De VGC kan daar ook een rol in spelen. De parlementsleden die zich in dit dossier verdiepen hebben nog altijd het recht en de plicht om de verzuchtingen die bij de bevolking leven, aan te kaarten en er oplossingen voor te bedenken. Daarvoor zij we tenslotte hier. Ik wens u hier vooral geen 'koudwatervrees' toe.

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.- Sta me toe hier even een ietwat ongebruikelijke taal te hanteren: "Mijnheer Van Damme, gij zijt nogal ne Charel!"

De heer Jef Van Damme.- That makes two of us!

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.- Inderdaad, that makes two of us. Aan de ene kant maakt u deel uit van een politieke formatie die hier met klem komt vragen hoe het met de zwembaden en het zwembadenplan is gesteld. Aan de andere kant maakt u deel uit van een politieke groep die, zodra het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zich daarmee bemoeit, het Grondwettelijk Hof erop af stuurt met de vriendelijke boodschap te stoppen met aan sportbeleid te doen. Nochtans is de Brusselse Hoofdstedelijk Regering de enige die dat punt kan aanpakken.

Mevrouw Elke Roex.- De groep die daarvoor verantwoordelijk is, zit naast u.

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.- Neen, mevrouw Roex, de verantwoordelijken zijn de gemeenschappen. Zwembaden renoveren is iets dat de middelen van de VGC en zelfs die van de Cocof, overstijgt.

Mevrouw Elke Roex.- Daar zijn wij geen vragende partij voor geweest.

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.- Uw regering in Vlaanderen is naar het Grondwettelijk Hof gestapt tegen het sportbeleid dat in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest wordt gevoerd.

Mevrouw Elke Roex.- Dat was niet op vraag van mijn partij, maar op vraag van een partij die in uw meerderheid zetelt.

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.- Uw partij steunt dat. Als zij dat niet steunt, mevrouw Roex, dan moet uw partij uit de Vlaamse Regering stappen. U moet niet flauw doen.

Mevrouw Elke Roex.- Dan moet de partij die naast u zit, uit de Brusselse Regering stappen. Daar moet u ook niet flauw over doen.

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.- Ik wil het hier vriendelijk houden. Het toontje dat u aanslaat en waarmee u steeds maar tracht te ontwijken welke de verantwoordelijkheid is van uw politieke formatie, dat moet ophouden.

Mevrouw Elke Roex.- Maar er zit een mol in uw eigen regering want die vraagt het om tegen uw regering op te treden. Durf dat dan toch ook eerlijk te zeggen. CD&V vraagt in de Vlaamse Regering op te treden tegen de Brusselse Regering waar ze zelf in zit.

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.- CD&V komt ons hier de les niet spellen. U spelt ons hier de les.

Mevrouw Elke Roex.- CD&V durft niets te zeggen want ze weten heel goed wat ze gedaan hebben in de Vlaamse Regering.

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.- U stapt daar met uw partij voor naar het Grondwettelijk Hof.

De heer Jef Van Damme.- Dat doet hier niets ter zake. Dat is niet de kern van de zaak. Er is geld voor al die zwembaden.

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.- Waar is er geld? Vertel het me.

Mevrouw Annemie Maes.- Er is helemaal geen geld.

De heer Jef Van Damme.- U tracht de discussie te verschuiven. Voor het zwembad van Sint-Jans-Molenbeek, voor het zwembad van Ganshoren is er al geld gereserveerd. Het gaat niet om het geld, het gaat in eerste instantie over de timing van de werken, over organisatie en afstemming en over een rol die u kunt spelen, maar niet wilt spelen.

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.- Ik wil een vrolijke noot in dit debat. U kent het zwembad van Sint-Jans-Molenbeek. Wat gebeurt daar de komende dagen mee? Het wordt voor 2 jaar gesloten. Hoe komt dat? Die belangrijke renovatie die 2 jaar in beslag neemt, heeft misschien toch te maken met het feit dat de uittreedende bestuurders hun verantwoordelijkheid niet hebben opgenomen om het dagelijkse onderhoud correct uit te voeren.

De heer Jef Van Damme.- Dat is schandalig. Dat is zeer laag. Dat zwembad moet worden gerenoveerd zoals alle zwembaden na 30 of 40 jaar. De huidige meerderheid is verantwoordelijk voor de timing. Als men de renovatie een jaar later aanvangt, kan men ervoor zorgen dat andere zwembaden intussen weer open zijn en daar kan ik jammer genoeg niets aan veranderen mijnheer Vanhengel, want ik zit niet in de meerderheid.

Mevrouw Elke Roex.- Het is blijkbaar altijd de schuld van s.pa.

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.- Wat bijvoorbeeld met het zwembad van de VUB? Dit valt volledig onder de verantwoordelijkheid van de Vlaamse Gemeenschap. Daarover zijn we het toch eens, mevrouw Roex?

Mevrouw Elke Roex.- U zoekt altijd een uitleg om sp.a de schuld te kunnen geven, dat is zo gemakkelijk. Dit flauw spelletje kennen we al 4 jaar.

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.- Wie interpelleert hier wie? Wie is er verantwoordelijk voor het zwembad van de VUB?

Mevrouw Elke Roex.- En wie is verantwoordelijk voor het zwembad van Anderlecht?

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.- De Vlaamse Gemeenschap is verantwoordelijk voor het zwembad van de VUB. Waar staan we met de werken die dat zwembad absoluut nodig heeft? Waar staan de kredieten ingeschreven om dat zwembad in orde te houden? Hoe kan dat zwembad ter beschikking worden gesteld van kinderen van de omliggende scholen?

Mevrouw Elke Roex.- Dat vragen wij aan de stad Brussel, dus aan u.

De heer Jef Van Damme.- De collegevoorzitter verschuift het debat. Mijn vragen gaan over de timing en de organisatie van het gebruik van de zwembaden, niet over de financiering, die voor een groot stuk is afgerond.

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.- Die financiering wordt wel aangevochten door uw partij, de sp.a!

De heer Jef Van Damme.- Voor vele zwembaden is de financiering rond via Beliris. De essentie van mijn vraag is wat u eraan gaat doen om de timing op elkaar af te stemmen. Dat is al 10 jaar lang uw taak.

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.- Vindt u het normaal mij te vragen wat ik daaraan ga doen, terwijl uw partij zegt dat ik het niet mag doen?

Mevrouw Elke Roex.- Mijn partij heeft mee een Federaal Regeerakkoord onderhandeld waarin staat dat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest mag handelen. Wie talmt met de uitvoering van het Federaal Regeerakkoord op Brussels niveau? Zeker wij niet!

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.- Ondertussen stapt uw partij wel naar het Grondwettelijk Hof om te zeggen dat we niet mogen handelen.

Mevrouw Elke Roex.- Dat heeft de Vlaamse Regering gedaan en de partij die naast u zit, maakt daar ook deel van uit. Begin misschien eerst eens met het bereiken van een akkoord binnen het College zelf vooraleer u de oppositie aanvalt.

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.- Wie valt hier wie aan? Mevrouw Roex, met u kunnen we ons aan alles verwachten. Ik vind wat u doet, absoluut niet fijn! En dat kan u best goed noteren!

De voorzitter.- Ik denk dat iedereen nu zijn punt heeft gemaakt. Ik wil de collegevoorzitter vragen verder te antwoorden.

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.- Nogmaals, mevrouw Roex, dat zijn dingen die men best niet te veel moet doen.

Mevrouw Elke Roex.- Horen we hier nu dreigementen?

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.- Ik voer graag een serieus politiek debat, maar niet om het even wat, om het even hoe. Zo werkt dat niet.

Mevrouw Elke Roex.- Dat is dan wederzijds.

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.- Ik zet mijn antwoord voort. De administratie van de VGC wordt naar aanleiding van de al dan niet tijdelijke sluiting van zwembaden regelmatig gecontacteerd door scholen en verenigingen. Zo was er bijvoorbeeld de voorbije maanden contact met 2 scholen, Maria-Boodschap in Brussel centrum en Onze-Lieve-Vrouw in Evere, en 1 vzw, Recreas. Dit is een vzw uit Watermaal-Bosvoorde die recreatief aangepast sporten promoot. Wij proberen ons best te doen om zo volledig mogelijk te informeren over alternatieven om aan die vragen tegemoet te komen. We bekijken of er kan worden gezwommen in zwembaden in de omgeving. Uiteraard wordt er ook steeds verwezen naar de online databank voor sportinfrastructuur, waarin ook alle zwembaden zijn opgenomen.

Dit is uiteraard maar een halve oplossing. Bijgevolg zullen wij vragen om contact op te nemen met de scholen in het noordwesten van Brussel die beschikken over een eigen zwembad, zoals het Jan Van Ruusbroeckcollege of het Sint-Pieterscollege, om na te gaan wat de mogelijkheden zijn. Dat is wat de VGC vanuit de bevoegdheid Onderwijs daaraan kan doen. We kunnen informatie opvragen en belangen behartigen om mensen naar de juiste infrastructuur door te verwijzen.

De heer Bruno De Lille, collegelid.- Het gaat inderdaad om een ingewikkelde materie. We moeten elkaar uit frustratie niet naar het leven staan. We hebben allemaal dezelfde bekommernis, namelijk dat een maximaal aantal zwembaden zo snel mogelijk opnieuw open is.

Het Zwembadplan, dat uit 2005 dateert, was een engagement om met federale middelen 5 renovatie-initiatieven te financieren. Dat werd gecoördineerd door de administratie van de Cocof. Momenteel valt dit onder bevoegdheid van staatssecretaris Rachid Madrane. We moeten samenwerken met de gemeenten, Beliris en de beide Gemeenschapscommissies. Dit is een moeilijke oefening. Ondanks deze moeilijkheden, gaat het wel vooruit. Er is een aantal initiatieven opgestart waarbij de VGC een actieve rol heeft gespeeld. Ik verwijs bijvoorbeeld naar het zwembad van Ganshoren. Dit zwembad was sinds 2002 gesloten, maar de sportdienst van de VGC heeft contact opgenomen met de administratie van de Cocof om ervoor te zorgen

dat in dit zwembad ook wedstrijden kunnen worden gezwommen. De verantwoordelijke was voorheen nooit gecontacteerd door de VGC. We zijn blij dat we op dit vlak een duwtje hebben kunnen geven, maar met de beperkte middelen die we voor dit project hebben, kan de VGC niet als eindverantwoordelijke of coördinator optreden voor het Zwembadplan.

Vorige week heb ik met staatssecretaris Rachid Madrane enkele dossiers besproken, waaronder ook het Zwembadplan. Er werd gevraagd om een geactualiseerde versie op te stellen, omdat 4 van de 5 projecten ook werkelijk werden opgestart. Men kan niet beweren dat het Zwembadplan geen vooruitgang kende. Wel hebben we moeten vaststellen dat weinig projecten verlopen zoals we dat zouden willen. Er is een zwembad dat volledig werd gerenoveerd, maar nadien water verloor. Dat was niet op vraag van de overheid. (*Glimlachjes*) Dergelijke fouten, door aannemers gemaakt, worden nu aangevochten in een proces.

We kunnen ook de timing voor sluiting van zwembaden niet overzien. Het zwembad van de VUB is bijvoorbeeld afgeleefd. Het moet nu dicht voor renovatie, want het kan echt niet meer open worden gehouden. Het Brussels Instituut voor Milieubeheer (BIM) is momenteel bezig met een controle van de zwembaden. Men onderzoekt de kwaliteit van het zwemwater en van de lucht. De zwembadinfrastructuur is zeer oud. De kans is groot dat we wegens gezondheidsrisico's een zwembad moeten sluiten voor de renovatie wordt aangevat. Het is een drama dat de renovatie niet geleidelijk werd aangepakt doorheen de jaren. Nu moeten we op korte termijn nagaan welke oplossingen er zijn voor de schoolgaande kinderen en de zwemclubs. Zij moeten een aantal alternatieven voorgeschoteld krijgen. De VGC is daarmee bezig en bekijkt of het mogelijk is om overeenkomsten te sluiten met privézwembaden of zwembaden rond Brussel. Er bestaan natuurlijk geen mirakels. Bovendien is dit soms een pleister op een houten been. Toen mijn zoon twee jaar geleden in Ternat moest gaan zwemmen, kwam de bus in een verkeersopstopping terecht en was er bij aankomst zelfs geen tijd meer om te zwemmen.

Ik vind het niet ernstig om in deze discussie naar het openluchtzwembad te verwijzen. Het openluchtzwembad is iets leuks, indien men geld genoeg heeft om zich die infrastructuur te kunnen veroorloven.

De heer Jef Van Damme.- Alle grote steden hebben een openluchtzwembad, maar u vindt dat gewoon “iets leuks”?

De heer Bruno De Lille, collegelid.- Maar dat is toch iets leuks! Op het ogenblik dat men een tekort heeft aan gewone zwembaden, moet al het beschikbare geld daarheen gaan. Men moet op dat moment niet aan een openluchtzwembad denken. Men leert namelijk niet zwemmen in een openluchtzwembad. Het is iets waar men zich gaat amuseren. Het is leeg op regenachtige of koude dagen en overvol op zonnige dagen. Men kan op dat moment misschien met een bal naar elkaar gooien, maar zeker geen baantjes trekken. Niemand heeft er natuurlijk iets op tegen om een openluchtzwembad te hebben, maar het is geen prioriteit.

De heer Jef Van Damme.- Als men creatief is, kan men dat zwembad ook voor diverse andere dingen gebruiken. Dat gebeurt in andere steden ook. Ik begrijp niet waarom een openluchtzwembad voor Brussel een *folieke* zou zijn, terwijl het overal in de wereld een essentieel onderdeel is van grote steden.

Mevrouw Brigitte Grouwels, collegelid.- Openluchtzwembaden worden nu vooral gesloten, omdat zij heel duur zijn.

De heer Bruno De Lille, collegelid.- Wanneer men de middelen heeft, kan men een openluchtwembad bouwen. Ik zal het geen *folieke* noemen, maar het is gewoon iets leuks. Het is geen antwoord op de vraag waarmee onze scholen en schoolgaande kinderen vandaag zitten. Men kan het aanleren van zwemmen niet baseren op een openluchtwembad.

Het idee om dat zwembad aan het kanaal te bouwen was eigenlijk ook slecht. Had men dit naast het zwembad van Neder-Over-Heembeek willen doen, dan had men met hetzelfde personeel een openluchtwembad en een overdekt zwembad kunnen openhouden. Dat had zin gehad en er was bovendien genoeg plaats voor. Een openluchtwembad leggen op een plaats die ver van alle andere dingen ligt, is zeker niet verstandig.

De heer Jef Van Damme.- Dus alle Europese steden die dit doen, zijn dom?

De heer Bruno De Lille, collegelid.- Mochten zij vandaag voor de keuze staan, dan zouden ze volgens mij ook rationeler handelen.

De heer Jef Van Damme.- Wat Antwerpen en Berlijn hebben gedaan was dus absurd?

De heer Bruno De Lille, collegelid.- Het zijn leuke dingen, maar ik denk dat Brussel het zich vandaag niet kan permitteren gezien de noodzaak om massaal in de bestaande zwembaden te investeren.

De opmerkingen die door de collegevoorzitter werden gemaakt over de dubbele houding van Vlaanderen - en ik zal hierbij niet verwijzen naar de processen die werden aangespannen -, zijn terecht. Vlaanderen neemt zijn verantwoordelijkheid niet op. De voorzitter van de Raad heeft in zijn nieuwjaarstoespraak nog opgemerkt dat Vlaanderen het laat afweten op vlak van sportinfrastructuur in Brussel. Wanneer het Brussels Hoofdstedelijk Gewest de meubelen probeert te redden, wordt het op de vingers getikt. Mochten we ons in concurrentie stellen met de vele projecten van Vlaanderen en BLOSO in Brussel, dan zou ik het nog kunnen begrijpen. Dat is echter niet het geval. Er is namelijk letterlijk 0,0%-investering van BLOSO in Brussel, wat ik niet normaal vind. Tegelijkertijd zijn onze Brusselse jongeren niet welkom in de BLOSO-domeinen buiten Brussel. Men heeft daar de inkomtprijzen verhoogd.

De heer Jef Van Damme.- Volledig akkoord!

De heer Bruno De Lille, collegelid.- We moeten samen op die nagel blijven kloppen. Vlaanderen zal niet worden tegengehouden om hier een zwembad te openen. Integendeel, men zal in de rij staan om het te kunnen gebruiken.

De heer Jef Van Damme.- Ik vind het jammer dat deze discussie enigszins ontaard is in gezwaai met een beschuldigend vingertje. Daar winnen we natuurlijk niet veel bij. Zeggen “dat het de fout is van Sint-Jans-Molenbeek”, dat is eigenlijk nogal zwak. De essentie van het probleem is dubbel. Het gaat om een coördinatie- én een timingprobleem.

Voorzitter: mevrouw Annemie Maes

Er zijn veel zwembaden die gerenoveerd worden, waarvoor al een financiering rond is, maar er zijn ook heel veel zwembaden die tegelijkertijd gerenoveerd worden. Mevrouw Annemie Maes pleitte onlangs nog voor een Zwembadplan, terwijl u zegt dat dit reeds in uitvoering is.

De heer Bruno De Lille, collegelid.- Het beperkt zich tot 5 zwembaden.

De heer Jef Van Damme.- Al die zwembaden moeten gerenoveerd worden, daarover bestaat geen discussie. Het is absurd om te beweren dat het hier zou gaan om slecht bestuur van de betrokken gemeente. Het gaat eerder over het feit dat de zwembaden afgeleefd zijn, zoals de heer René Coppens al opmerkte, omdat ze alle ongeveer in dezelfde periode gebouwd zijn. Een renovatie is niet meer dan logisch. Mijn enige vraag is dat zowel het College als de Brusselse Hoofdstedelijke Regering ervoor zou willen ijveren om de timing van al die projecten op elkaar af te stemmen. Ik geef een concreet voorbeeld: ik heb begrepen dat het zwembad van Ganshoren opnieuw zou opengaan in 2014.

De heer René Coppens.- Het gaat open in het najaar van 2013.

De heer Jef Van Damme.- In het najaar van 2013? Ik had 2014 begrepen. Het zwembad van Sint-Jans-Molenbeek sluit in juni 2013. Waarom kunnen het College en de Brusselse Hoofdstedelijk Regering geen overleg opzetten zodat Sint-Jans-Molenbeek slechts sluit vanaf het moment dat Nereus opnieuw open is? Misschien verschilt dit maar een paar maanden. Het moet toch mogelijk zijn om het zwembad van Sint-Jans-Molenbeek een paar maanden langer open te houden en de werken wat op te schuiven, totdat het zwembad van Ganshoren weer volop draait. Zo kan een deel van de problemen opgevangen worden. Dat zijn beperkte, maar zeer tastbare ingrepen die het College wel degelijk kan doen zodat in september de kinderen zwemles kunnen volgen. Ik vraag niet meer dan dat het College wat meer inspanningen zou leveren en niet voortdurend met een beschuldigend vingertje wijst naar de Cocof of naar Vlaanderen of naar de gemeenten. Zet iedereen rond de tafel en pleeg overleg. Op die manier kan de schade voor de kinderen beperkt worden. Ik weet wel dat het College geen mirakels kan doen, maar een beetje goede wil brengt ons al een stuk verder.

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.- Ik ben echt bereid om dit te doen en dat zal ook zo gebeuren. We plegen permanent overleg, maar we staan wel in een heel zwakke positie. We kunnen niet echt vragen stellen of eisen formuleren als onze eigen Gemeenschap beroep aantekent bij het Grondwettelijk Hof tegen de manier waarop we een en ander proberen op te lossen. Dát is de moeilijkheid. Als we hierover met onze Franstalige collega's praten, worden we door hen scheef bekeken. We proberen een vinger in de pap te hebben, maar onze positie is niet evident. Wat als het Grondwettelijk Hof in deze zaak de Vlaamse Regering gelijk geeft? Waar staan we dan? Dan hebben we helemaal niets meer te zeggen. Ik zeg dat in alle rust en kalmte, maar het is wel waar.

De heer Jef Van Damme.- Zorg er alsjeblieft voor dat er samengewerkt wordt, zodat we dat institutioneel gehacketak, wat ik ook ten zeerste betreur, kunnen overstijgen. Laten we in het belang van de toekomstige generaties zwemmers ons best doen om praktische en concrete oplossingen te zoeken voor de komende schooljaren.

-Het incident is gesloten.